

Sági György rovata

Válasz Varga alpolgármester úrnak

Varga alpolgármester úr – a Pátyi Kurír és az önkormányzat honlapjára feltett video szerint – azt állítja, hogy az ő emlékei szerint megegyezett velem egy, a kultúrházban lefolytatandó nyilvános vita időpontjában. Ezzel szemben az igazság az, hogy velem az alpolgármester úr soha nem egyezett meg semmiben. Varga úr azt állította, hogy az én kifogásaim nem fedik a valóságot. Szerintem meg Varga úr rosszul látja a falut érintő lényeges kérdéseket. De kérem tisztelettel, ha az alpolgármester úr szerint valótlant állítok, rossz hírért keltem neki és a testületnek, ne kíméljen, jelentsen fel a bíróságon becsületsértésért, hiszen névvel-arccal vállalom írásaimért a felelősséget.

Egyébként Varga úr javára válik, hogy ő legalább védi a mundér becsületét, bezzeg a Polgármester úr és egy pár képviselő, akik szintén ott ültek az alpolgármesteri beszámolón, meg sem nyikkantak. Lapítottak, mint az a bizonyos a fűben. Kérem én, akkor ki a falu vezetője?

Néhány szó az iskola átadásáról

Polgármester úr a Kurír áprilisi számában negatív színben állított be engem és Tollner képviselő urat az iskola elkészültével kapcsolatban. Erre a válaszom a következő:

1. Nem értem Polgármester urat, hogy támadja Tollner képviselőt, hiszen a 2010-es nagy összeborulásban még harcos elvtársa volt, sőt, kinevezte Tollner urat az Oktatási Bizottság elnökévé. Majd megváltozott Polgármester úr véleménye a képviselőről, mikor Tollner képviselő kérte, hogy vizsgálják ki a patakkotrás ügyét, mert „mutyiszagot” érzett a munkálatok körül. A kivizsgálás előtt a Polgármester úr a testület mögé bújt, netán igaza volt Tollner úrnak? Egyébként megjegyzem, logikus lenne, hogy – ha Székely úr tiszta ebben az ügyben – akkor ő maga kérje a vizsgálatot, hogy tisztázhassa magát a választók előtt.

2. Azért sajnáltam így utólag, hogy leállt a mi időnkben az építkezés, mert látom, hogy Székely úr és testülete egy átláthatatlan és igen drága kivitelezés-befejezésbe vitte bele településünket. Ki tudja persze, ki járhatott ezzel jól?

Miért gondolja így?

Átláthatatlan, mert az iskolaépítés közbeszerzési pályázat, ami egyébként nyilvános lenne, nem került nyilvánosságra, még a képviselők se kapták kézhez. Kérdezem, hogyan döntöttek így a kivitelező személyéről?

Hogy érti ezt?

Úgy, hogy dr. Bognár András, aki most is felesküdtött képviselő és előzőleg 8 évig volt településünk polgármestere, hiába kérte az iskola kivitelezésére vonatkozó anyagot, nem kapta meg. (Hangsúlyozom, nyilvános adatokról van szó, bárkinek bele kell tudnia tekinteni, ha akar) Csak akkor kapta meg az adatokat, amikor a Kormányhivatalhoz fordult, de akkor is hiányosan.

Miért drága a kivitelezés?

Mert amikor mi felmondtuk a kivitelezővel a szerződést, ca. 69mFt volt hátra a befejezésig. Sőt, tudomásom szerint a régi kivitelező írásos ajánlatot tett Székely úrnak és az új testületnek, hogy ennyiért befejezi az iskolaépítést. Ezt az ajánlatát írásban is tudja igazolni az ajánlattevő, de Székely úr és a „szavazóshow” nem ezt a megoldást választotta, hanem a drágábbat, ami a végén 200mFt-ba került. Szerintem ez nem más, mint a közpénz elherdálása.

Egyébként megjegyzem, az iskolaépítés az én ötletem volt. Sokat dolgoztam azért, hogy megvalósuljon ez a kivitelezés és a régi testület teljes mellszélességgel támogatta az ügyet. A munka nagyját az előző testület végezte el, ez a testület csak a pontot tette fel az i-re. (200mFt-ért 69mFt helyett). Ezek után a régi képviselők közül – akiknek jórészt köszönhető ez az új iskola – senkit nem hívott meg Székely úr és csapata az iskola átadására. Szerintem ez a tény igen nagyfokú pitiánerségről árulkodik. Egyébként az átadás után az iskolaépítésért felelős bonyolító e-mailben jelezte a helyi műszak felé, hogy kellemetlen a helyzet az átadás körül, még nincs az iskolának az ÁNTSZ által engedélyezett ivóvíze, se tűzjelzője. Kérem én, hogy adhatták át így az iskolát? Ha fertőzés lép fel, vagy tűz üt ki, ki lesz a felelős?

Kampányútépítés?

Az Iskola utcát öt hónapig építették a lakosság legnagyobb felháborodására. Az elkészült járdát újra felbontották. (Összehasonlításként: A Páty-Biatorbágy közötti 4 km-es útszakaszt – ami nem önkormányzati kivitelezésben készült – két hét alatt aszfaltozták le.)

Sok esetben a már elkészült betonozást újra felbontották, majd megint elkészítették. A templomnál a frissen aszfaltozott útszakaszt felbontották, majd újra aszfaltozták. Az adófizetők pénzéből fizetett közmunkásokkal végeztetik el a bontási munkálatokat.

Kérdezem, ki fizeti ezt a sok plusz munkát? Kif felel a lakosságot érintő kellemetlenségekért?

Tollner képviselő miért nem kapott a testületi ülésen tisztességes választ az útépítésről feltett kérdéseire?

Szemét ügy

Pátyon nem a gyűrű, hanem a szemét megy vándorútra. Kb. egy év alatt immár a negyedik helyen – most a Torbágyi út mellett – gyűjtik – tudomásom szerint szintén engedély nélkül – a hulladékot, pedig a Kurírban tavaly azt nyilatkozták a falu vezetői, hogy megoldották a szemétygyűjtést és engedéllyel rendelkeznek a tárolására. Ennyit ér a szavuk? A szemétszállítás ügyében nem először állít valótlanul a Polgármester úr.

Miért mondja ezt?

Mert amikor bevezették a lakossági szemétdíjat (ami szerintem egy közvetett adókiivetés), akkor Székely úr azt nyilatkozta a pátyi polgároknak, hogy kénytelen ezt a díjat a lakosságra hárítani, mert a törvény nem ad lehetőséget arra, hogy közpénzből finanszírozzák a szemétszállítás díját. (A régi testület ezt a díjat kigazdálkodta, nem terhelte vele a lakosságot.) Majd ezek után azt olvasom a 2014. június 6-iki testületi ülés napirendjében, – 14. napirendi pont, előterjesztő a Polgármester úr – hogy a testület adjon a PVK Nonprofit Kft.-nek a 2014-es évben mintegy 40 millió Ft-ot a hulladékgazdálkodási feladatok finanszírozásához. Tavaly 10 millió Ft-ot adtak a hulladékgazdálkodás beindításához, ez így összesen 50 millió Ft – eddig. Kérdelem én, most akkor lehet, vagy nem lehet közpénzből finanszírozni a hulladékgazdálkodást? Vagy Polgármester úr és a testület mást mond és mást tesz? Vagy mégis lehet, azaz besegíthet a testület közpénzből a szemétszállításba, de akkor miért terhelik a polgárokat a szemétdíjjal? Gondolom, erre az a válasz, hogy nincs pénz. Jó, de akkor viszont miért olyan magas a képviselő-testület tiszteletdíja? Arra van pénz? A másik probléma ebben a „szemét” kérdésben, hogy amíg a Saubermacher cég szállította el a faluból a szemetet, ez kb. 30 millió Ft-ba került a falunak. Most kapott a PVK 50 millió Ft közpénzt, miközben szedik a lakossági szemétdíjat is a hulladékgazdálkodásra hivatkozva, ez a kettő együtt jóval meghaladja a régi éves díj mértékét. Kérdelem én, hol a pénz? Kinek éri meg ez a szolgáltatás, mert az adófizetőknek nem. Ráadásul van még egy kérdés ebben a finanszírozási ügyben. Ha jól tudom, még másik két településről is a PVK szállítja el a szemetet. Vajon ezek a települések a költségvetésükből szintén beszálltak a szemétszállítás finanszírozásába, vagy csak a pátyi adóforintokat költjük erre a célra?

lejegyezte: Árkos Antal

A 2014. április 12-20. között Pátyon rendezett tüdőszűrés tapasztalatai

A lakosság tájékoztatása a tüdőszűrés idejéről, helyszínéről nem volt megfelelő. A megszokott módon – buszmegálló, közintézmények – nem voltak kirakva tájékoztató plakátok. A lakosság egymást tájékoztatta a szűrésről. Az iskola épületét nem nyitották ki pontosan, nem lehetett a munkát időben elkezdni.

A 18-40 évesek körében törvényben szabályozott fizetési kötelezettségről sokan nem tudtak, Gondot jelentett a csekken történő befizetés, a válaszboríték biztosítása, a postahivatal távolsága. Az érintett lakosság helyszínen történő fizetési lehetőséget igényelt volna.

A tüdőszűrés lebonyolítását nehezítette, hogy a szomszédos tornateremben rendezvényeket tartottak. A tornateremből átszűrődő zaj zavarta az adminisztrációs munkát.

TBC-re hajlamosító rizikófaktorral rendelkezők nem jelentek meg a szűrésen.

Bassi Éva, Máté Edit

Iskolafelújítás és közbeszerzés – nyitott kérdések

A Bocskai István Általános Iskola új épületszárnyának megnyitóján a polgármester bejelentette, hogy az építkezés összesen 570 millió forintba került, amiből 470 milliót az önkormányzat, 100 milliót pedig a kormány biztosított. Az örömben üroöm, hogy az évekig a nyilvánosság előtt folyó tervezés, kivitelezés, vita, közbeszerzés, stb. 2010. októberétől eltűnt nemcsak a falu, hanem az önkormányzat képviselő-testületének szeme elől is. Amíg 2007-2010 között a testületi ülések tucatjainak napirendjén szerepelt az iskola bővítése és felújítása, addig ez a szám az elmúlt négy évben minimálisra csökkent.

Ebben két körülmény biztosan közrejátszott. Az egyik az ebédlő és a melegítő konyha kialakítása során tapasztalt több tízmillió forintos többletkiadás, amit a műszaki ellenőrünk 2011-ben sommásan azzal indokolt, hogy elszámolta magát! Az ügynek nem voltak következményei. A másik, hogy változtak a közbeszerzés szabályai és a teljes nyilvánosság előtt zajló korábbi folyamat helyett igen széles lehetőséget kapott a tárgyalásos közbeszerzés. A tárgyalásos közbeszerzésnek is vannak azonban szabályai, amiket be kell tartani!

Felelős nincs

A 2011-es több tízmillióos többletköltség, de akár az óvodai csoportszobák kialakítása, akár pedig a patak-kotrás ügye azt mutatta, hogy a polgármester által irányított közbeszerzés során az elkövetett durva hibáknak nincs felelőse, folyik a dolgok szőnyeg alá söprése. Hiába került a testület elé olyan előterjesztés, amely a polgármesterrel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett, hiába döntött a testület arról, hogy a patakkotró helyett más céggel kell a Kossuth utca hídja alatti medret szakszerűen kikotratni, fegyelmi nem indult, mert a testület nem szavazott róla, a medret pedig minden tiltás ellenére az a vállalkozó kotorta ki a híd alatt, aki-nek a szolgálataiból a testület nem kért. Igaz, hogy a kikotort zagy, iszap, szemét a Biatorbágyi úton végezte egy magánkézben lévő ingatlanon az út és a patakmeder közé felhalmozva.

Az előzmények alapján megnéztem az iskola 2011-2014 közötti közbeszerzési eljárása során keletkezett dokumentumokat és döbbenetes dolgokat tapasztaltam. A tárgyalásos közbeszerzéseknél az egyik lényeges szabály, hogy minden feladatra legalább három ajánlatot kell kérni és az érvényesek közül kell választani. A három ajánlat már az előkészítőkre (bonyolító, műszaki ellenőr, stb.) is vonatkozik, akiknek feladata a szakértelem biztosítása a teljes folyamat alatt - a közbeszerzés kiírásától a 100 millióos kormány támogatás elszámolásáig. Érthető, hogy százmilliók elköltését nem lehet csak a laikus képviselőkre bízni, de még olyan szakértőre sem, mint aki miatt 2011-ben több tízmillióval fizettünk többet, mint amennyit a testület tervezett.

Iktatószám és aláírás nélkül

Nézzük az állam által folyósított 100 millióhoz kapcsolódó bonyolító kiválasztását. Az erre vonatkozó dokumentum szerint 2014. január 6-án valaki „írt” egy iktatószám, pecsét és aláírás nélküli ajánlatkérő levelet három címzettnek, amiben nincs megjelölve az ajánlatok visszaküldésének határideje. Talán vissza sem kell küldeni, vagy ne is küldjék vissza, minek? Ki írta és főleg mikor ezt az ajánlatkérést? Három válasz érkezett: az egyik január 10-én, a másik aláírás nélküli január 15-én, a harmadik pedig január 16-án. Ha nem volt határideje az ajánlatok beérkezésének, akkor a bonyolítót legkorábban január 17-én lehetett volna csak kiválasztani, mert ekkor lett meg a három ajánlat, illetve ezt követően lehetett volna szerződni a győztessele! A szerződést 2014. január 23-án írták alá, de mikor választották ki a nyertes bonyolítót?

Normális esetben nem ennek, hanem a szerződés aláírásának van jelentősége, mert a bonyolító a szerződés aláírásának napjától gyakorolja jogait és teljesíti feladatait, illetve e naptól vállal fizetési kötelezettséget az önkormányzat a legjobb ajánlattevő bonyolítóval szemben. Január 16-a előtt a legjobb ajánlatot az önkormányzat nem ismerhette, vagy mégis? És ha igen, hogyan, miként? A mutyi szele járta át a polgármesteri hivatalt? Nem csigázom az érdeklődést, a legjobb ajánlat január 10-én érkezett, amit két napos egyeztetés előzött meg! Az aláírás nélküli január 6-i levélben egy szó nincs arról, hogy van lehetőség az ajánlat előtt szóbeli egyeztetésre, arra meg végképpen nincs adat, hogy a másik két meghívottat külön hívták-e meg egy

ilyen egyeztetésre. Talán attól féltek, hogy jobb ajánlatot tesz valamelyik a „csókosnál”? Annál, aki két nappal azelőtt, hogy január 10-én papírra vetette volna az ajánlatát, már január 8-án szolgálatba helyezte magát és ajánlattételi felhívást fogalmazott az önkormányzat megbízásából a három műszaki ellenőr jelöltnek, és az ajánlatokat január 10-én 12 óráig kéri! Igen érdekes, hogy ugyanarra a napra, amelyen ő is ajánlatot tesz!

Így lett a korábbi vesztesből nyertes

A három kiszemelt műszaki ellenőrből az egyik a 2011-es – a több tízmilliós pluszköltséget okozó – műszaki ellenőr, aki ezek szerint nem játszotta el teljesen a bizalmat, esetleg csak a töltelék szerepét kellett eljátszania? A másik két műszaki ellenőr jelölt határidőben válaszolt. Gondolom nem meglepő, hogy ugyanarról a két cégről van szó, akiket a bonyolítói feladatra is meghívtak január 6-án és így lett a korábbi vesztesből a másik feladat nyertese. Igaz, egyik ajánlatát sem írta alá. Örült, hogy nyert és gyorsan tett még egy szívességet és adott január 15-én egy ajánlatot a bonyolításra is! Vagy nem ő adta? Mindenesetre furcsa, hogy amíg január 10-én fejléces papíron, a saját iktatószámát feltüntetve tesz ajánlatot, addig január 15-én már nincs fejléc és nincs iktatószám, meg értelme sincs az egésznek, mert már a nyertestől kapta meg azt a felhívást, amiben ő lesz a nyertes!

Miközben milliós tételről dönt a polgármester, egy bohózat pereg a szemünk előtt, egy olyan bohózat, amelyben az utólagos papírozást egy sánta kutya végzi! A műszaki ellenőrrel és a tervezővel a szerződést január 29-én kötik, miközben a kivitelező jelölteknek az ajánlattételi felhívást január 24-én kiküldik. A szakismeretet már a kiírás fázisában biztosítani hivatott három szereplőből kettő az ajánlat kiküldését követően kap szerződést, a harmadik, a bonyolító a kiküldést megelőző napon, amelyiken a közbeszerzési tanácsadóval is szerződnek. Nyilvánvaló törvénysértés, vagy csak egy rosszul megrendezett színjáték, ahol már minden le van vajazva? Ezt valószínűsíti, hogy egy január 9-én, az iskola bejárásáról készített emlékeztetőben egy nappal azelőtt, hogy egyáltalán ajánlatot tett volna, már bonyolítóként tüntetik fel a január 10-én ajánlatot tevő bonyolítót! Érthető, ugye? Sőt, a közbeszerzés előkészítését célzó eljárásban a később meghívott három kivitelező közül csak és kizárólag a későbbi nyertes vesz részt. Az emlékeztető szerint itt az érintettek eldöntötték, hogy miről szól majd a közbeszerzés. Ez nem kis hátszelet jelent majd az ártárgyalásoknál!

Egymillió nem számít?

A kiírást követően születik három ajánlat, gőzerővel dolgozik a közbeszerzési tanácsadó, a bonyolító, ülésezik a Közbeszerzési Bíráló Bizottság majd megszületik a döntési javaslat, amely szerint a nyertes ajánlattevő 59.916.267,- Ft-ért megkapja a munkát. A szerződés is ezt az összeget tartalmazza és csak az a kérdés, hogy a szerződés elválaszthatatlan részét képező költségvetés miért szól 58.972.053,- Ft-ról? Senki nem vette észre ezt az ellentmondást, vagy a közel egymillió forint plusz-mínusz nem számít? Ismerve a döntéselőkészítők és közreműködők, valamint a döntést hozó nagyvonalúságát, ezen meg sem lepődnénk, de van itt egy igen érdekes momentum, ami bizonyára elkerülte e díszes kompánia figyelmét. A fentiek alapján alapos a gyanú, hogy közbeszerzés ide, közbeszerzés oda, ez az egész eljárás előre levajazott volt.

Már 2011-ben többekben felmerült a gyanú, hogy a meghívottak között lehetnek rejtetten kapcsolt vállalkozások. Talán emlékeznek arra, amikor Tollner képviselő úr két, szerinte győri eredetű cég háttérét feszegette. Hivatalosan nem volt igaza, miközben ez a két cég 2014-ben újra a meghívottak között volt, látszólag újra semmi közük egymáshoz, csak hogy a budapesti székhelyű nyertes cég titoktartási nyilatkozatát Győrben írták alá. Ez persze nem bizonyít semmit, de a cselgáncs nyelvén egy segédpont Tollner képviselő javára!

Mit mond a zenebohóc?

Ez semmi, mondja a zenebohóc. Az már kicsivel több, hogy a 2012-es kicsivel vesztes cég 2014-ben újra kicsivel vesztes lett. Hiába, van, aki szerencsés és nyer és van, aki szerencsétlen és örök második. Még erre is azt mondhatja a zenebohócunk, hogy „ez semmi!” Na, de itt zavar bele a vajjas reggelibe a harmadik ajánlattevő. Ő hosszú időn keresztül nem tűnik veszélyesnek, mert igen magas árat ajánl. Körülbelül annyit,

amennyit az önkormányzat támogatásként kap a kormánytól. Az ajánlata érvényes ugyan, de esélytelen, harmadiknak is kell lennie a „versenyben”. A tárgyalásos eljárásban azonban mindenkinek van lehetősége egy végső ár megadására. A nyertes és a második lényegében az áron nem változtatott, de a harmadik bedobott egy 52 millió forintos ajánlatot és ezzel közel 7 millióval jobb az ára, mint az eddig befutónak látszó cégnek! A dokumentumokból úgy tűnik, hogy az önkormányzat nem örült ennek a fordulatnak és ellentámadásba lendült. Kétségkívül van törvényes lehetősége arra, hogy ha az ajánlattal kapcsolatban az árral, vagy a műszaki tartalommal kapcsolatban kétségei merülnek fel, akkor kérheti az ajánlattevőt, hogy indokolja meg részletesen ajánlata egyes tételeit. Ha pedig az indoklást nem tartja elfogadhatónak és a gazdasági ésszerűséggel összeegyeztethetőnek, akkor érvénytelenné nyilváníthatja az ajánlatot. Az eljárásban a szakértelmet képviselő, hányatott sorsú bonyolítónk dodonai módon véleményezte az ajánlattevő indoklását, mert határozott vélemény helyett az „elfogadható”, „amennyiben igaz, elfogadható, de az ár irreális”, „technikailag elfogadható, de eljárásjogilag kérdéses”, vagy „kockázatos elképzelés, de elfogadható” kifejezéseket használva „kerülgeti a forró kását” milliós megbízási díjért.

Megteheti?

A közbeszerzési bíráló bizottságot és a döntést meghozó polgármestert ez nem zavarja és a gazdasági ésszerűséggel összeegyeztethetetlennek minősíti a legkedvezőbb ajánlatot, majd a már januárban kiszemelt vállalkozóval szerződik. Megteheti? Igen, megteheti mindaddig, amíg egyenlő mércével mér, de ha nem, akkor az egész eljárás és az abban résztvevők hitelessége dől meg! Minden vitát kerülendő, csak a tényeket tárom Önök elé és döntsék el, hiteles-e az a polgármester és a stábjja, ha kizárja a legjobb ajánlattevőt, mert az esztrichmunkák kapcsán kétséges a számára a megajánlott 2.167.710,- Ft-os anyagár és annak 1.209.173,- Ft-os munkadíja, de szó nélkül elfogadja, hogy a nyertes ugyanezen a soron nulla forint anyagát ajánl meg. Magyarán: ha a legjobb árat ajánlót – többek között emiatt a tétel miatt – kizárja a versenyből, akkor a nyertest miért nem zárja ki, vagy legalább miért nem teszi fel neki is ugyanazt a kérdést, mint amit a mindenképpen kizárandónak feltett? Pedig 7 millió forint volt a tét, akár ennyivel is olcsóbb lehetett volna a munka!

Ha jól számolunk, a hitelesség mellett közel 10 millió forint sorsa is kétséges, vagy esetleg még többé. Még ez sem zárható ki, mert a kormány 100 milliós támogatásának igen fontos, szerződésben rögzített célja az iskola felújítása. Felújítani pedig csak valami régit lehet, miközben az önkormányzat a pénzt az iskola új szárnya építésének befejezésére fordította. Vajon a belügyminisztériumot megfelelően tájékoztatták erről? A dokumentumokból látszik, hogy a felújítás kontra új építés befejezése ellentmondást nem tudja az önkormányzat kezelni, mert a szerződésekben össze-vissza használja ezeket a kifejezéseket, de az mindenképpen perdöntőnek tűnik, hogy az új építéseknél kötelező használatbavételi engedélyért folyamodik, ami talán szeptemberre meg is lesz.

Még 260 millió?

Következő számunkban erről is beszámolunk és igyekszünk választ kapni arra a kérdésre, hogy egy nettó 295 millió forintos beruházás befejezésére milyen indokok alapján költött az önkormányzat még 260 millió forintot? Még mielőtt a 295 millió forinttal kapcsolatban természetlen vitába bonyolódnék bárkivel, az egyértelműség érdekében jelzem, hogy ez az összeg az önkormányzat által kötött nettó 332 millió forintos szerződésnek a sportudvarra szánt 37 millió forinttal csökkentett összege. Továbbá Varga alpolgármester az egyszemélyes vitájában győzelmi jelentésként hivatkozott arra, hogy a megépült kazánház életveszélyes volt, miközben a 2014. január 9-i emlékeztető szerint a fűtés a korábbiakban is a kiviteli terv szerint készült, így a kivitelező tájékoztatása szerint a működőképessége, az energetikai megfelelősége, átgondoltsága megfelelő. Tapasztalatuk alapján a kazánok oldaláról is biztonságos, elegendő a fűtési kapacitás. Akkor vajon miért bontatták ki azokat az épületgépészeti csővezetéseket a közmunkásokkal, amelyek készültségi fokát 2009-ben az önkormányzat szakértője 95 %-ban állapította meg? Miért költöttek erre újabb súlyos milliókat?

Dr. Bognár András

Egy olvasói levélről

Lapunk - a korábbi gyakorlatának megfelelően - ismét hiánypótló feladatot teljesít. Történt ugyanis, hogy a Pátyi Kurír márciusi számában megjelent a "Merre tart a Polgármesteri Hivatal?" című, a pátyi jegyzővel készült interjú. Erre reagálva Szabó Tamás, a hivatal korábbi pénzügyi irodavezetője egy terjedelmes levelet írt a Pátyi Kurír főszerkesztőjének.

Szabó úr a levele végén kérte a Pátyi Kurír főszerkesztőjét, hogy az áprilisi számban szíveskedjék a levélét közzétenni. Szabó úr elmondása szerint azonban a Kurír áprilisi számában a levél közlése helyett a főszerkesztő asszony egy néhány soros közleményben adott tájékoztatást arról, hogy a levelet, részint terjedelmi okok miatt, részint a miatt, mert a lapnak "nem tiszte egyetlen intézmény belső személyi ügyeit sem nyilvánosan tárgyalni " nem áll módjában közzétenni.

A levelet elolvasva az ember persze sejteni véli, hogy miért nem akarta azt a főszerkesztő asszony leköszölni, így ezt most mi tesszük meg. Azóta egyébként már Gál Zsuzsanna megbízott pénzügyi irodavezető is eltávozott a hivatalból, így a levél első oldalán felsoroltak neve azóta már ismét gyarapodott.

Következzék hát a levél:

Pátyi Kurir Szerkesztősége

**Szadváriné Kiss Mária asszony
főszerkesztő részére**

Tisztelt Főszerkesztő Asszony!

Nagy érdeklődéssel olvastam a Pátyi Kurir 2014. márciusi számában a „Merre halad a Polgármesteri Hivatal?” címmel, dr. Guba Zsolt jegyzővel készült beszélgetését. A cikket olvasva azonban érdeklődésem igen hamar értetlenséggé változott, hiszen a pátyi hivatalban pénzügyi irodavezetőként eltöltött több mint egy év alatt én teljesen más állapotokat tapasztaltam, mint amiről a cikk szól. Engedje meg, hogy az interjúval kapcsolatosan néhány téves információra és csúsztatásra hívjam fel a szíves figyelmét.

A cikk végig az sugallja, hogy az a teljesen abnormális és szakmailag elfogadhatatlan fluktuáció, amely a pátyi polgármesteri hivatalban évek óta, folyamatosan zajlik – és amelyik a település lakossága számára is egyre inkább szembetűnő - valójában egy jól átgondolt és a jegyző által irányított szakmai stratégia része.

A jegyző úr a cikkben lelkesen magyarázza, hogy milyen komoly szervezeti és strukturális változtatásokat hajtott végre a hivatalában. Azt is nagyon meggyőzően meséli el, hogy mennyire fontosnak tartja a pénzügyi irodán történt létszám bővítést annak érdekében, hogy az iroda a megnövekedett feladatait határidőre el tudja látni. Ez nagyon örvendetes. Milyen kár, hogy a jegyző úr ezt a problémát akkor még nem tartotta ennyire fontosnak, amikor egy éven keresztül mind szóban mind írásban, valamint a hétfői vezetői értekezleteken folyamatosan jeleztem számára a pénzügyi iroda leterheltségét, és az ebből adódó munkaügyi és személyzeti gondokat. (Az erről szóló iktatott feljegyzések természetesen a rendelkezésemre állnak). Kár, hogy hivatali vezetőként akkor még nem tartotta szükségesnek a pénzügyi iroda létszámának a bővítését, hanem tétlenül nézte, hogy az irodáról – a folyamatos túlmunkák, illetve az ebből adódó feszültségek miatt is – sorra távoznak el a kollégák.

Szeretném tájékoztatni Önt arról, hogy a pátyi polgármesteri hivatalból 2013. január 1 óta – szakterületek szerinti bontásban - a következő kollégák távoztak el:

1 fő az Igazgatási Irodáról: 17 év szolgálati viszony után

1 fő az Igazgatási Irodáról: 10 év szolgálati viszony után

1 fő az Igazgatási Irodáról: 2013-ban került felvételre, próbaidő alatt (!)

1 fő a Műszaki irodáról: 2012-ben került felvételre

1 fő az Adóirodáról: 15 év szolgálati viszony után

1 fő az Adóirodáról: részmunkaidősként

1 fő humánpolitikai ügyintéző: 10 év szolgálati viszony után

1 fő a Pénzügyi irodáról: 2012-ben került felvételre

1 fő a Pénzügyi irodáról: 2013-ban került felvételre, próbaidő alatt (!)

1 fő a Pénzügyi irodáról: 10 év szolgálati viszony után

1 fő közterület felügyelő: 2010 után került felvételre

A felsorolt kollégák távozásával, valamint a cikkében közöltekkel kapcsolatosan néhány kérdés fogalmazódott meg bennem. A kérdések megválaszolásához nem kell közigazgatási szakembernek lenni, véleményem szerint elég, ha az ember pusztán a józan eszét használja.

Ön szerint kevesebb, mint másfél év alatt, településünk 24 fős hivatalában egy 12 fős fluktuáció - melynek során 10-15 éves tapasztalattal rendelkező, szakmailag kiváló kollégák távoztak el a környékbeli települések hivatalaiba – valóban egy ésszerű hivatali átszervezés része? Ön hogyan értékeli a jegyző úrnak a szakmai átszervezésre vonatkozó okfejtéseit akkor, amikor a hivatalból a 2013. január 1 óta eltávozott 12 kolléga közül hatot (!) – engem is beleértve - már a jelenlegi hivatali vezetés vett fel? Ön ebben nem lát el-
lentmondást?

Ön úgy gondolja, hogy az Igazgatási irodáról, az Adóirodáról, a közterület felügyelői státuszról, valamint a Műszaki irodáról eltávozott kollégák, illetve az eljövetelemet követően kilépett további három kolléga távozását is a „legutóbbi kinevezett pénzügyi irodavezetőnek sikerült elérnie”? Vagy ezeknek a kollégáknak a távozását már a jegyző érte el?

Ön szerint ez hiteles megjegyzés egy olyan hivatalvezető szájából, akinek az irányítása alól 15 hónap alatt a fél hivatala elment? Ön nem érzi ennek a jegyzői kijelentésnek az elképesztő abszurditását, és cinizmusát?

Nem lehet, Főszerkesztő Asszony, hogy a kollégák sokkal inkább a hivatalban általam is megtapasztalt szakmai anomáliák, a szervezatlenség, az információáramlási problémák és a dilettáns, kapkodó vezetői döntések miatt mentek el? Nem gondolja, hogy a problémák valódi okait sokkal inkább a hivatal vezetésében, mintsem az eltávozott kollégákban kellene keresni?

Ön szerint a jegyző által a cikkben emlegetett „komoly vezetési képességekre” neki hivatalvezetőként nem lenne szüksége?

Ön szerint a koncepciózus szakmai átszervezés része az, hogy 2013. végére – két és fél évvel a jelenlegi jegyző kinevezése után - a pátyi polgármesteri hivatal eljutott oda, hogy nem tudott kiállítani egy, a jogszabályokban előírt végzettséggel, és szakmai gyakorlattal rendelkező, kinevezett pénzügyi irodavezetőt? Ön szerint a szakszerű hivatali átszervezés része az is, hogy a megbízott pénzügyi irodavezető asszony megbízását néhány hónap után visszavonták, és két éven belül már a harmadik pénzügyi irodavezetőt veszik fel a hivatalba?

Ön szerint a ”testületi anyagok szakmai színvonalának emelkedését” jelenti, hogy a távozásom után, az általam korábban készített testületi anyagok szöveges részeit az utánam következő, megbízott pénzügyi irodavezető szóról szóra lemásolva, érdemi változtatás nélkül a saját munkájaként és nevén terjesztette be a Képviselő-testület elé, és ezen másolt előterjesztéseket a jegyző minden esetben jóváhagyta? (Ezzel kapcsolatosan mellékelem az Ön számára a jegyző úrnak 2013. október 31-én írt levelemet, amelyre a mai napig nem érkezett válasz. A testületi anyagok egyébként a mai napig változatlan formában a hivatal honlapján elolvashatók).

Ön szerint ez szakmai színvonal emelkedés? Ezt nem inkább más munkájával történő visszaélésnek nevezik?

Ön szerint a ”testületi anyagok szakmai színvonalának emelkedését” jelenti az is, hogy a koncepció nélküli, ad hoc jellegű rendkívüli testületi ülések tömegére (2013-ban 23 (!) ilyen ülés volt) a hivatal kénytelen folyamatos rohammunkában az előterjesztéseket elkészíteni azért, mert a jegyző nem képes ezen ülések számát a politikai vezetés irányában korlátozni?

Ön szerint mennyire tájékozott a hivatal munkájával kapcsolatosan egy olyan jegyző, aki még a saját munkahelyének az ügyfélfogadási idejét, vagy a honlapja tartalmát sem ismeri, hiszen az interjúban az

olvasható, hogy „hétfőnként reggel fél nyolctól este hatig valamennyi iroda fogadja a lakosokat”, ugyanakkor a hétfői ügyfelfogadási idő – a hivatal honlapjának tanúsága szerint – 13.00-tól 18.00 óráig tart. Akkor melyik időpont az igaz?

Nem gondolja, hogy a fentiek sokkal inkább egy szakmai ámokfutás, mintsem egy átgondolt és tudatos hivatali vezetés jellemzői?

Tisztelt Főszerkesztő Asszony! A pátyi polgármesteri hivatalban az elmúlt években zajló nagymértékű fluktuációs folyamatok valójában nem tudatos szakmai átszervezést, hanem a jegyző által előidézett, folyamatos szakmai erózióból eredő, koncepciótlan létszám pótlásokat takarnak. Ezeknek a létszám pótlásoknak pedig – a cikkében leírtakkal ellentétben - semmi közük a hivatal szervezeti átalakításához!

Kérem, hogy az olvasók korrekt és tárgyilagos tájékoztatása érdekében jelen leveletem a Pátyi Kurír következő számában, teljes terjedelemben és változtatás nélkül szíveskedjék leközzölni.

Az általam hivatkozott dokumentumokat (testületi előterjesztések, iktatott feljegyzések, és vezetői levelek,) – az általam leírtak alátámasztására – természetesen bármikor a rendelkezésére tudom bocsátani.

Tájékoztatom, hogy jelen leveletem Székely László polgármesternek, valamint az önkormányzat valamennyi képviselőjének a mai napon megküldöm.

Melléklet: a dr. Guba Zsolt jegyzőnek 2013. október 31-én írt levél.

Páty, 2014. március 18.

Tisztelettel

Szabó Tamás
Páty, Ózike u 6.

„Pátyi Friss”

2014. június 18-án a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Juhász László felperes és PVK Páty Vagyonkezelő és Közmű Üzemeltető Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság alperes közötti munkaviszony megszüntetés jogellenessége iránti perben meghozta az elsőfokú határozatát.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes, annak alapítója **Páty Község Önkormányzata Székely László polgármester jogellenesen szüntette meg Juhász László volt ügyvezető munkaviszonyát**, ennek alapján kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperes részére 13 967 676 Ft mint tőke összeget, ezen összeg középarányos időpontjától számított késedelmi kamatát, továbbá 1 095 504 Ft-ot a jogellenes felmondás jogkövetkezményeként, valamint elsőfokú perköltségeként 200 000 Ft-ot.

Emlékeztetőül: Páty Község Önkormányzatának Képviselő Testülete 34/2011. (01.27.) számú határozatával határozott arról, hogy a felperes ügyvezetői munkaviszonyát megszünteti.

Az ítélet nem jogerős.